

DECIZIA

Nr. /
privind soluționarea contestațiilor
formulate de **S.C. X S.R.L**
înregistrate la D.G.F.P. a județului Arad
sub nr.2011 și nr.....2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală Arad cu adresa nr.....2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.2011 și de către Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad cu adresa nr.....2011 înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.....2011 asupra contestațiilor formulate de

S.C. X S.R.L
cu sediul în **Arad, str.**

înregistrate la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr.2011 și la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad sub nr.....2011 și a procedat la analizarea dosarelor cauzelor, constatând următoarele:

Prin contestația înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr.....2011 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.2011, societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.2011, a Raportului de inspecție fiscală nr.....2011 și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.....2011 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad solicitând anularea acestora ca fiind netemeinice și nelegale.

Prin contestația înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad nr.....2011 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.....2011 societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.....2011 solicitând anularea acesteia ca netemeinică și nelegală.

În condițiile în care contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.....2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, a Raportului de inspecție fiscală nr.

2011 și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.....2011 încheiate de Activitatea de inspecție fiscală Arad și contestația formulată împotriva Deciziei nr.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii întocmită de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad vizează aceiași categorie de obligații fiscale – impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată cu accesorii aferente - în temeiul prevederilor punctului 9.6 din Ordinul 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, și în virtutea principiului general de drept *accessorium sequitur principalem* s-a întocmit Referatul cu propuneri de conexare din data de 06.12.2011. Referatul a fost aprobat de către conducerea Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad, cu consecința emiterii unei singure decizii de soluționare a acestor contestații.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală nr.2011 încheiat de către organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, s-au reținut următoarele:

În drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“ ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) și art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili și alte competențe pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.

[...]

ART. 87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43.[...]

coroborat cu art. 106 din Hotărârea Guvernului nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

"ART. 106

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. In cazul in care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.

[...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de cate ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală."

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

"ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. (...)

(3) Baza de impunere si impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contesta numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) *In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. 1, contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”.*

Având în vedere că raportul de inspecție fiscală pe care petenta îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad se va pronunța asupra deciziei de impunere, decizie ce a fost emisă în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr. 972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

« La prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține pagini. In conformitate cu art. 205 și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva sumelor de plată și sau aprobate la rambursare se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. Prezenta reprezintă titlu de creanță. »

În condițiile în care Decizia de impunere este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentei și aceasta fiind cea care produce efecte față de petentă și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală nr.....2011, contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, s-au reținut următoarele:

Societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și solicită anularea acesteia pentru suma totală delei reprezentândlei taxă pe valoarea adăugată,lei majorări de întârziere,lei impozit pe profit șilei majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost formulată de reprezentantul legal al societății petente, avocat....., la dosarul cauzei fiind depusă împuternicirea avocațială nr. 021137/15.09.2011 în original, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.....2011 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad și solicită anularea acesteia, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

- organele de control fiscal au aplicat greșit la valoarea livrărilor de mărfuri declarate în luna decembrie 2008 cota de 19% de taxă pe valoarea adăugată considerând că nu se poate face aplicarea art. 143, alin.(2), lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare pe motivul că nu au putut verifica societatea maghiară A..... KFT întrucât aceasta a fost radiată în anul 2010 dar în luna decembrie 2008 aceasta funcționa astfel că livrarea efectuată de societate îndeplinește toate condițiile aplicării art. 143 alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, petenta arătând că nu îi poate fi imputată imposibilitatea organului constatator de a obține informații de la autoritățile maghiare, în consecință stabilirea taxei pe valoarea adăugată suplimentară și a penalităților este netemeinică și nelegală;

- referitor la concluzia organului constatator că nu a evidențiat în contabilitatea societății un număr de 37 de facturi emise de către societatea germană M..., petenta susține că și aceste constatări sunt simple supoziții care nu se bazează pe nici o dovadă concludentă întrucât facturile respective nu sunt nici semnate de administratorul petentei și nici ștampilate de acesta, marfa nu a ajuns în posesia societății și nici nu a comandat această marfă.

Mai mult, referitor la facturile neevidențiate, din presupusele documente comunicate de autoritățile germane apare că aceste facturi au fost plătite de societatea petentă dar aceasta susține că în contabilitatea ei nu se regăsesc aceste plăți și mai mult nu se regăsesc nici revânzările acestor produse sau produsele pe stoc. Ca urmare comanda mărfurilor din facturile respective a fost făcuta probabil on-line sau în altă modalitate

de către o altă persoană care a și achitat și preluat această marfă, fără a fi verificată de către societatea prestatoare a serviciilor de transport.

Pentru considerentele arătate mai sus, petenta solicită admiterea contestației și anularea actului atacat.

II. S.C. X S.R.L. a făcut obiectul unei inspecții fiscale parțiale, aferentă perioadei 29.08.2008 - 30.06.2010, urmare a avizului de inspecție fiscală nr.....2010, având ca obiectiv verificarea modului de constituire, declarare și înregistrare a obligațiilor față de bugetul general consolidat al statului de natura impozitului pe profit și a taxei pe valoarea adăugată.

Urmare verificării efectuate, pe baza datelor și documentelor prezentate de societate, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

1. - societatea a efectuat în lunile septembrie și octombrie 2008, achiziții intracomunitare de mărfuri (componente electronice - piese de calculatoare și de telefoane mobile) pentru care a prezentat documente justificative, facturi, documente de transport și facturi de transport;

- organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. X S.R.L. a declarat în luna decembrie 2008 livrarea unei părți din aceste componente electronice către A... KFT Ungaria, livrări intracomunitare pentru care a prezentat documente justificative, facturi, documente de transport și facturi de transport;

- în urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. X S.R.L. nu a avut deschis nici un punct de lucru pe perioada 29.08.2008 - 31.12.2008 și nu a avut închiriat nici un spațiu cu destinație de depozit în România, S.C. X S.R.L. având închiriat un spațiu depozitare în Arad,, abia începând cu data de 01.01.2009;

- organele de inspecție fiscală au luat în data de 22.08.2011 o notă explicativă (anexa nr. 8 la prezentul raport de inspecție fiscală) domnului în calitate de administrator al S.C. X S.R.L. în care acesta precizează cu privire la aceste aspecte, următoarele: "Pe perioada anului 2008 societatea nu a deținut spațiu închiriat, marfa fiind depozitată la o cunoștință persoană fizică din Arad pe care nu doresc să o numesc.";

- în răspunsul primit de la autoritățile maghiare privind tranzacțiile derulate de S.C. X SRL cu A..... KFT Ungaria, se precizează că contribuabilul din Ungaria nu a putut fi găsit la sediu , nu a putut fi verificat în lipsa documentelor iar codul de TVA a fost radiat de către autoritatea fiscală pe 01.06.2010;

- având în vedere cele prezentate mai sus, respectiv că societatea nu a putut prezenta organelor de inspecție fiscală un document din care să rezulte unde au fost depozitate mărfurile achiziționate în perioada septembrie - octombrie 2008 și care au fost livrate în luna decembrie

2008 către A..... KFT Ungaria, s-a concluzionat că aceste mărfuri au fost comercializate odată cu achiziția, pe teritoriul României;

- organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. X S.R.L. nu poate justifica depozitarea în România a mărfurilor declarate ca livrate către A..... KFT Ungaria în luna decembrie 2008, pentru a beneficia de scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzută la art. 143, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pe cale de consecință au aplicat la valoarea livrărilor de mărfuri declarate în luna decembrie 2008 de S.C. X SRL către A..... KFT Ungaria, cota de 19% de taxă pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile art. 140 alin. (1), din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, rezultând o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă delei,lei majorări de întârziere șilei penalități de întârziere aferente;

2. - organele de inspecție fiscală au constatat că, pe perioada noiembrie 2008 - ianuarie 2010, contribuabilul M - Germania, având cod de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de autoritățile fiscale germane a declarat livrări intracomunitare către S.C. X SRL, rezultând diferențe negative față de achizițiile intracomunitare declarate de către S.C. X S.R.L. de la M - Germania. Astfel, organele de inspecție fiscală au solicitat autorităților fiscale germane informații care să probeze realitatea efectuării operațiunilor în cauză;

- prin adresa Biroului Județean de Informații Fiscale din cadrul D.G.F.P. a județului Arad nr.....2011, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr.....2011, s-a comunicat răspunsul primit din Germania, ca urmare a solicitării de informații nr.....2010 (pentru M GMBH Germania), autoritățile fiscale germane anexând la răspunsul aferent solicitării de informații nr.....2010 (pentru M GMBH Germania) copii după toate facturile emise de către M GMBH Germania către S.C. X S.R.L. (respectiv după documentele de transport) anexând și o situație centralizatoare cu toate aceste facturi (nr. / data / valoare);

- în urma analizei acestei situații centralizatoare precum și a copiilor după toate facturile transmise de către autoritățile fiscale germane, organele de inspecție fiscală au constatat ca S.C. X S.R.L. nu a înregistrat în propria evidență contabilă un număr de 37 de facturi, facturi care au fost emise pe perioada noiembrie 2008 - ianuarie 2010 de M GMBH Germania către S.C. X S.R.L. , facturi pe care este menționat la rubrica „ Client „ – S.C. X S.R.L. , adresa sediului din România precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA al operatorului român - RO

- organele de inspecție fiscală au constatat că diferențele negative dintre livrările intracomunitare declarate de M GMBH - Germania, către S.C. X S.R.L. și achizițiile intracomunitare declarate de către S.C. X

S.R.L. de la M GMBH - Germania sunt datorate neînregistrării celor 37 de facturi (anexa nr. 2 la raportul de inspecție fiscală);

- având în vedere cele precizate anterior, organele de inspecție fiscală au procedat la calculul taxei pe valoarea adăugată datorate, ce rezultă din nedeclararea și neînregistrarea celor 37 de facturi, respectiv au aplicat cota de 19%, în conformitate cu prevederile art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în urma calculelor efectuate rezultând o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în suma delei, majorări de întârziere în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei;

3. - organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea impozitului pe profit datorat ce a rezultat din nedeclararea și neînregistrarea celor 37 de facturi, în urma calculelor efectuate fiind calculat un impozit pe profit suplimentar în sumă delei, baza de calcul fiind constituită din valoarea celor 37 de facturi la care s-au aplicat cotele de adaos comercial practicate de S.C. X S.R.L., ținându-se cont la stabilirea profitului impozabil de cheltuielile de descărcare de gestiune a acestor mărfuri și de pierderea fiscală înregistrată de către S.C. X S.R.L. pe anul 2009 iar pentru nevirarea la termenul legal al acestuia au fost calculate majorări de întârziere în sumă delei și penalități de întârziere în sumă de lei.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei, constatările organelor de inspecție fiscală și actele normative invocate de organele de inspecție fiscală, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad au stabilit în sarcina petentei suma totală delei reprezentândlei taxă pe valoarea adăugată,lei majorări de întârziere,lei impozit pe profit șilei majorări de întârziere aferente.

1). Referitor la capătul de cerere privind suma totală delei reprezentând lei taxă pe valoarea adăugată,lei majorări de întârziere șipenalități de întârziere aferente, s-au reținut următoarele:

În fapt, societatea petentă a efectuat în lunile septembrie și octombrie 2008, achiziții intracomunitare de mărfuri (componente electronice - piese de calculatoare și de telefoane mobile), operațiuni pentru care organele de inspecție fiscală au reținut în actul atacat că societatea: „ (...) a prezentat documente justificative, facturi, documente de transport și facturi de transport”;

S.C. X S.R.L. a declarat în luna decembrie 2008 livrarea unei părți din aceste componente electronice către A..... KFT Ungaria, livrări intracomunitare pentru care a prezentat documente justificative, facturi, documente de transport și facturi de transport.

Organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. X S.R.L. nu a avut deschis nici un punct de lucru pe perioada 29.08.2008 - 31.12.2008 și nu a avut închiriat nici un spațiu cu destinație de depozit în România, S.C. X S.R.L. având închiriat un spațiu depozitare în Arad,, abia începând cu data de 01.01.2009.

În data de 22.08.2011, organele de inspecție fiscală au luat o notă explicativă domnului în calitate de administrator al S.C. X S.R.L. în care acesta precizează cu privire la aceste aspecte, următoarele: "Pe perioada anului 2008 societatea nu a deținut spațiu închiriat, marfa fiind depozitată la o cunoștință persoană fizică din Arad pe care nu doresc să o numesc."

De asemenea, în răspunsul primit de la autoritățile maghiare privind tranzacțiile derulate de S.C. X SRL cu A.... KFT Ungaria, se precizează că contribuabilul din Ungaria nu a putut fi găsit la sediu, nu a putut fi verificat în lipsa documentelor iar codul de TVA a fost radiat de către autoritatea fiscală pe 01.06.2010.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 128, alin. (9), respectiv art. 143, alin (2), lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 571/22.12.2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"Art. 128

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora. (...)

Art. 143 (...)

(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunica furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, [...].

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă."

Prevederile art. 10, alin. (1) din Instrucțiunile de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin

O.M.E.F. nr. 2421/18.12.2007, aplicabile începând cu 01.01.2008, arată că:

"Art. 10. (1) Scutirea de taxa pentru livrarile intracomunitare de bunuri prevazute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru; și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare."

Având în vedere dispozițiile legale mai sus citate, rezultă că livrarea intracomunitară de bunuri este o operațiune scutită de taxa pe valoarea adăugată dacă se prezintă documente care probează că bunurile livrate au fost expediate sau transportate din Romania într-un alt stat membru de către furnizor, cumpărător ori de altă persoană în contul acestora, aceasta reprezentând o condiție esențială pentru a califica o livrare de bunuri sau servicii drept livrare intracomunitară.

Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr.....2011 care a stat la baza întocmirii Deciziei de impunere nr.....2011 s-a reținut că în urma verificării, organele de inspecție fiscală au aplicat la valoarea livrărilor de mărfuri declarate în luna decembrie 2008 de S.C. X S.R.L. cota de 19% de taxă pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare pentru motivul că societatea petentă nu a putut justifica depozitarea în România a mărfurilor declarate ca livrate către A..... KFT în luna decembrie 2008 precum și pentru motivul că firma parteneră din Ungaria nu a putut fi găsit la sediu, nu a putut fi verificat în lipsa documentelor iar codul de TVA a fost radiat la data de 01.06.2010.

Mai mult, în Raportul de inspecție fiscală nr.....2011 și Decizia de impunere nr.....2011, organele de inspecție fiscală afirmă că pentru aceste livrări comunitare societatea petentă a prezentat " (...) documente justificative, facturi, documente de transport și facturi de transport " fără a preciza care dintre documentele prevăzute de lege pentru a justifica scutirea de taxă pe valoarea adăugată în cazul livrărilor intracomunitare nu a putut fi prezentat de către societatea petentă.

În consecință, având în vedere prevederile legale citate mai sus și considerentele prezentate, organul de soluționare a contestației nu poate stabili situația de fapt pentru operațiunile în discuție, respectiv dacă

livrările intracomunitare efectuate de contestatară către A..... KFT din Ungaria în luna decembrie 2008 îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru a putea beneficia de scutire de taxă pe valoarea adăugată.

Întrucât, în contestația depusă societatea susține că " (...) livrarea noastră îndeplinește toate condițiile aplicării art. 143 alin. (2) lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare" se impune analizarea acestora de către organele de inspecție fiscală, analiză în urma căreia activitatea agentului economic să fie reflectată cât mai fidel, iar obligațiile fiscale pe care petenta le datorează bugetului de stat să fie corect stabilite.

Astfel, soluția ce urmează a fi adoptată este regăsită în prevederile art.216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile pct. 11.5 -11.7 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„ART. 216

Soluții asupra contestației

[...]

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

În consecință urmează să fie desființată Decizia de impunere nr.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru capătul de cerere privind suma delei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, urmând ca organele de control

să procedeze la încheierea unui nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

Referitor la majorările de întârziere în sumă delei și penalitățile de întârziere în sumă delei aferente taxei pe valoarea adăugată, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr.2011, se reține că stabilirea de majorări și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul contestat reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă delei, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.....2011 va fi desființată, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările și penalitățile de întârziere aferente în sumă totală delei reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.2011 va fi desființată.

2). În legătură cu capătul de cerere privind suma totală delei reprezentândlei taxă pe valoarea adăugată,lei majorări de întârziere șipenalități de întârziere calculate pentru neînregistrarea în evidența contabilă a contravalorii celor 37 de facturi emise în perioada noiembrie 2008 – ianuarie 2010 de M Germania către S.C. X S.R.L., s-au reținut următoarele:

În fapt, în perioada noiembrie 2008 - ianuarie 2010, societatea M..... din Germania, având cod de înregistrare în scopuri de TVA 813419144 atribuit de autoritățile fiscale germane a declarat livrări intracomunitare către S.C. X SRL, rezultând diferențe negative față de achizițiile intracomunitare declarate de către S.C. X S.R.L. ca efectuate de la M..... - Germania.

Organele de inspecție fiscală au solicitat autorităților fiscale germane informații care să probeze realitatea efectuării operațiunilor în cauză, autoritățile fiscale germane anexând la răspunsul dat copii după toate facturile emise de către M..... Germania către S.C. X S.R.L. (respectiv după documentele de transport) și o situație centralizatoare cu toate aceste facturi (nr. / data / valoare).

În urma analizei acestei situații centralizatoare precum și a copiilor după toate facturile transmise de către autoritățile fiscale germane, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. X S.R.L. nu a înregistrat în propria evidență contabilă un număr de 37 de facturi, facturi care au fost emise în perioada noiembrie 2008 - ianuarie 2010 de M Germania către societatea petentă, facturi pe care este înscris la rubrica

„ Client – S.C. X S.R.L.” , adresa sediului din România precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA al operatorului român - RO

În contestație, în ceea ce privește acest capăt de cerere societatea petentă afirmă că, constatările organelor de control sunt simple supoziții care nu se bazează pe nici o dovadă concludentă, facturile nefiind semnate de administratorul societății petente și nici ștampilate de acesta, marfa nu a ajuns niciodată în posesia societății care de fapt nici nu a comandat această marfă iar în contabilitatea societății nu se regăsesc nici plățile făcute și nici revânzările acestor produse sau produsele pe stoc.

Contestația a fost formulată fără ca societatea să precizeze în aceasta motivele de drept incidente în cauză și dovezile pe care se întemeiază afirmațiile sale.

Cauza supusă soluționării este de a stabili dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad prin Biroul Soluționare Contestații poate soluționa pe fond contestația în condițiile în care contestatoarea nu a precizat motive de drept incidente cauzei și nu a prezentat dovezi pe care se întemeiază contestația.

În drept, art. 206 alin. (1) și art. 213 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată precizează:

“ ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

(...)

ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Totodată pct. 2.5 din Ordinul nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precizează:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Întrucât organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatoarei cu privire la motivele de drept pentru care a contestat acest capăt de cerere, prin adresa nr.....2011 Biroul Soluționare Contestații a solicitat contestatoarei să facă precizările solicitate de lege, în decurs de 5 zile de la data comunicării adresei.

Adresa nr.....2011 a fost primită de contestatoare în data de 21.10.2011, conform confirmării de primire anexată la dosarul cauzei.

Până la data emiterii prezentei decizii contestatoarea nu a răspuns solicitării, nu a precizat motivele de drept pe care își întemeiază susținerile din contestație și nici nu a depus documente de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală în susținerea celor afirmate în contestație, în condițiile în care conform art. 65 din Codul de procedură fiscală:

„ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. (...).”

Pe cale de consecință se reține că în speță sunt incidente prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și d) mai sus enunțate coroborate cu prevederile pct. 11.1 din Ordinul nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“ 11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Pe cale de consecință, întrucât societatea petentă nu a prezentat argumentele de drept pe care se întemeiază contestația și nu a depus la dosarul cauzei documente cu care să facă dovada celor afirmate în contestație, pentru acest capăt de cerere contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată.

3). Referitor la capătul de cerere privind suma totală delei reprezentândlei impozit pe profit,lei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere calculate pentru neînregistrarea în evidența contabilă a contravalorii celor 37 de facturi emise în perioada noiembrie 2008 – ianuarie 2010 de MGermania către S.C. X S.R.L., s-au reținut următoarele:

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.....2011 organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea impozitului pe profit datorat

ce a rezultat din nedeclararea și neînregistrarea în evidența contabilă a celor 37 de facturi, în urma calculelor efectuate fiind calculat un impozit pe profit suplimentar în sumă delei, baza de calcul fiind constituită din valoarea celor 37 de facturi la care s-au aplicat cotele de adaos comercial practicate de S.C. X S.R.L., ținându-se cont la stabilirea profitului impozabil de cheltuielile de descărcare de gestiune a acestor mărfuri și de pierderea fiscală înregistrată de către S.C. X S.R.L. pe anul 2009.

În contestația formulată S.C. X S.R.L. nu face nici o referire la debitele și accesoriile de natura impozitului pe profit stabilite suplimentar de către organele de inspecție fiscală în sarcina sa prin actul atacat, neprecizând nici un motiv de fapt sau de drept în legătură cu acest capăt de cerere.

Cauza supusă soluționării este de a stabili dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad poate soluționa pe fond contestația în condițiile în care contestatoarea nu a precizat motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază contestația sa.

În drept, art. 206 alin. (1) și art. 213 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată precizează:

“ ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

c) motivele de fapt și de drept;

(...)

ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Totodată pct. 2.5 din Ordinul nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precizează:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Întrucât organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatoarei cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat acest capăt de cerere, prin adresa nr.....2011 Biroul

Soluționare Contestații a solicitat contestatoarei să facă precizările solicitate de lege, în decurs de 5 zile de la data comunicării adresei.

Adresa nr.....2011 a fost primită de contestatoare în data de 21.10.2011, conform confirmării de primire anexată la dosarul cauzei.

Până la data emiterii prezentei decizii contestatoarea nu a răspuns solicitării, nu a precizat motivele de fapt și de drept referitoare la acest capăt de cerere.

Pe cale de consecință se reține că în speță sunt incidente prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și d) mai sus enunțate coroborate cu prevederile pct. 11.1 din Ordinul nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“ 11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Pe cale de consecință, întrucât societatea petentă nu a prezentat argumentele de fapt și de drept pe care se întemeiază contestația referitor la constatările organelor de inspecție fiscală privind debitele de natura impozitului pe profit și accesoriile aferente, pentru acest capăt de cerere contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată.

Referitor la capătul de cerere prin care petenta s-a îndreptat împotriva Dispoziției de măsuri nr.2011 întocmită de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, s-au reținut următoarele:

În fapt, urmare inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală au emis Dispoziția de măsuri nr.....2011 prin care s-a dispus societății depunerea unor declarații recapitulative lunare privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare” (Cod 390) în care toate livrările de mărfuri din operațiuni triunghiulare intracomunitare efectuate în cursul anului 2009 și a semestrului I 2010 de către S.C. X S.R.L. și care au fost evidențiate în declarație la rubrica „L – livrări intracomunitare” să fie evidențiate la rubrica „ T – livrări în cadrul unei operațiuni triunghiulare” respectiv depunerea unei „ Declarații recapitulative privind livrările/achizițiile/ prestările intracomunitare” (Cod 390) în care să fie evidențiate achizițiile intracomunitare efectuate pe perioada noiembrie 2008 – ianuarie 2010 de la M..... – Germania, în sumă totală delei”.

În drept, s-a reținut că în cauză sunt aplicabile următoarele reglementări:

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată .

“ART. 105

Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.

(...)

(9) Contribuabilul are obligația să îndeplinească măsurile prevăzute în actul întocmit cu ocazia inspecției fiscale, în termenele și condițiile stabilite de organele de inspecție fiscală.

[...]

“Art. 209

Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală;

b) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, competentă conform art. 36 alin. (3) pentru administrarea contribuabililor nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent, pentru contestațiile formulate de aceștia, ce au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală;

c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de

*organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală, indiferent de cuantum.
(...)*

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

H.G. nr. 1.050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală :

“ARTICOLUL 102

[...]

Norme metodologice:

[...]

102.7. Măsurile, termenele și condițiile stabilite de organele de inspecție fiscală potrivit art. 102 alin. (9) din Codul de procedura fiscală vor fi aduse la cunoștința contribuabilului prin actul emis de organul de inspecție fiscală competent.”

Ordinul nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

*“ 5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 209 alin. (1) din Codul de procedură fiscală sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.
(...)*

5.3. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație etc..”

Din prevederile legale mai sus citate rezultă că, Activitatea de inspecție fiscală Arad care a emis Dispoziția de măsuri nr.....2011, conform prevederilor art. 209, alin (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată este competentă să soluționeze contestația formulată de societatea petentă împotriva dispoziției de măsuri atacate.

Pentru motivele mai sus expuse, pentru capătul de cerere prin care petenta s-a îndreptat împotriva Dispoziției de măsuri nr.....2010 competența de soluționare va fi declinată Activității de inspecție fiscală Arad.

Referitor la contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.din 14.10.2011 emisă în dosarul fiscal nr. de către Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, s-au reținut următoarele:

Societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.din 14.10.2011

emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad în dosarul fiscal nr.

Suma totală contestată este delei și reprezintă dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost formulată de reprezentantul legal al petentei, avocat....., la dosarul contestației fiind depusă împuternicirea avocațială în original, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.din 14.10.2011 emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, invocând ca motiv al depunerii contestației faptul că „Decizia se referă la impozitul pe profit și dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată asupra unor venituri nerealizate ce sunt calculate din facturi ce nu ne aparțin și mai mult sunt calculate în urma unor acte fiscale și de control fiscal atacate de către noi cu contestație la executare, contestație împotriva acestora și respectiv cu acțiune în contencios administrativ care sunt spre competență soluționare pe rolul Tribunalului Arad în dosar nr./2011 cu termen la data de.....2011 și respectiv în dosar nr./2011 cu termen la data de2011 pe rolul Judecătoriei Arad.

Petenta enumeră motivele pentru care consideră că nu datorează debitele înscrise în Decizia de impunere nr.2011 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad și concluzionează că, este eronată calcularea unor obligații de plată accesorii aferente unor sume nedatorate.

De asemenea, prin contestație societatea petentă solicită suspendarea executării silite până la soluționarea contestației.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.din 14.10.2011 organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad au stabilit de plată în sarcina petentei suma totală delei care reprezintă lei dobânzi aferente impozitului pe profit în sumă delei șidobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, accesorii calculate pe perioada 23.08.2011 – 09.10.2011, în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din

Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Accesoriile au fost calculate întrucât debitele în sumălei reprezentând impozit pe profit șilei taxă pe valoarea adăugată stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr.2011 nu au fost achitate, iar calculul de accesorii prin Decizia nr.....2011 de către Activitatea de Inspecție Fiscală Arad s-a făcut doar până în data de.....2011.

III. Având în vedere motivele invocate de părți și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, organele fiscale au stabilit în sarcina S.C. X S.R.L. accesorii calculate pentru perioada 23.08.2011 – 09.10.2011, în sumă totală de lei reprezentând dobânzi datorate pentru neplata la termenul legal a debitelor reprezentând impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată, debite care au fost stabilite în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr.....2011, contestată.

In fapt, accesoriile în sumă totală delei contestate de către petentă au fost stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.din.....2011 întocmită de organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad și sunt aferente debitelor reprezentând impozit pe profit în sumă delei și taxă pe valoarea adăugată în cuantum delei stabilite ca obligație de plată prin Decizia de impunere nr.2011 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.din 14.10.2011 au fost calculate accesorii pentru debitele stabilite prin Decizia nr.2011 de la data de.....2011 și până la data de2011.

Decizia de impunere nr.....2011 a fost contestată de către petentă, contestația fiind înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr.....2011, aceasta fiind transmisă spre soluționare către Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad cu adresa nr..... 2011.

În temeiul prevederilor punctului 9.6 din Ordinul 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată și în virtutea principiului general de drept *accessorium sequitur principalem* s-a întocmit Referatul cu propuneri de conexare din data de.....2011 care a fost aprobat de către conducerea Direcției Generale a Finanțelor

Publice a județului Arad, cu consecința emiterii unei singure decizii de soluționare a acestor contestații.

În ceea ce privește contestația formulată de petentă împotriva Deciziei de impunere nr.....2011 s-a reținut că pentru debitele în sumă delei reprezentând impozit pe profit șilei taxă pe valoarea adăugată (parte din debitul total în sumă delei stabilit în sarcina sa prin Decizia de impunere nr.....2011) contestația a fost respinsă ca nemotivată iar pentru capătul de cerere privind suma delei reprezentând taxă pe valoarea adăugată suplimentară (parte din debitul total în sumă delei stabilit în sarcina sa prin Decizia de impunere nr.....2011), Decizia de impunere nr.....2011 va fi desființată urmând ca organele fiscale să efectueze o nouă inspecție fiscală pentru aceeași perioadă verificată, conform actelor normative în vigoare.

In drept, se va face aplicarea prevederilor art.47 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“ART. 47

Desființarea sau modificarea actelor administrative fiscale

(1) Actul administrativ fiscal poate fi modificat, anulat sau desființat în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate ori desființate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului, va emite un nou act administrativ fiscal, prin care va desființa sau modifica în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.

(3) Se anulează ori se desființează, total sau parțial, chiar dacă împotriva acestora s-au exercitat sau nu căi de atac, actele administrative fiscale prin care s-au stabilit, în mod eronat, creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale prin orice modalitate.”

coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, “Soluții asupra contestației” unde se arată:

„ART. 216

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă. (...)

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Se reține că prin prezenta decizie pentru capătul de cerere privind debitul în sumă delei reprezentând impozit pe profit contestația va fi respinsă iar pentru debitul în sumă totală delei reprezentând taxă pe valoarea adăugată contestația petentei va fi parțial desființată și parțial respinsă și că stabilirea de dobânzi aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece pentru debitul reprezentând impozit pe profit în sumă delei, stabilit în sarcina petentei prin Decizia nr.....2011 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, contestația a fost respinsă, rezultă că și pentru dobânzile în sumă de lei aferente impozitului pe profit stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. 2011 reprezentând măsură accesorie, contestația petentei va fi respinsă, conform principiului de drept **“accessorium sequitur principalem”**, principiu potrivit căruia bunul accesoriu urmează soarta juridică a bunului principal.

Deoarece pentru debitul reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă totală delei stabilit în sarcina petentei prin Decizia nr.....2011 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, contestația va fi parte respinsă și parte desființată rezultă că și pentru dobânzile în sumă delei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.2011 reprezentând măsură accesorie, Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.2011 va fi desființată, conform principiului de drept **“accessorium sequitur principalem”**, principiu potrivit căruia bunul accesoriu urmează soarta juridică a bunului principal.

În legătură cu solicitarea petentei ca organul de soluționare a contestației să dispună suspendarea executării silite până la data soluționării contestației, se reține că această solicitare nu este de competența organului de soluționare a contestației, suspendarea executării silite fiind reglementată de art. 148 respectiv art. 172 și următoarele din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (9), art. 143 alin. (2) lit. a și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 10 alin. (1) din Instrucțiunile de aplicare a scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin O.M.E.F. nr. 2421/18.12.2007, art. 47, art. 65, art. 85, art. 86, art.87, art.205, art. 206, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E

1. Respingerea contestației formulate de S.C. X S.R.L cu sediul în Arad,împotriva Raportului de inspecție fiscală nr.2011 încheiat de către organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, ca inadmisibilă.

2. Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.2011 emisă de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Arad la S.C. X S.R.L., pentru suma totală delei reprezentândlei taxa pe valoarea adăugată suplimentară,lei majorări șilei penalități de întârziere aferente, urmând ca Activitatea de Inspecție Fiscală Arad prin organele sale de specialitate, să efectueze o nouă inspecție fiscală pentru aceeași perioadă verificată, conform actelor normative în vigoare, ținând cont de aspectele reținute în prezenta decizie și în conformitate cu dispozițiile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

3. Respingerea contestației formulate de S.C. X S.R.L cu sediul în Arad,, jud. Arad împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.2011 emisă de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Arad pentru capătul de cerere privind suma totală delei reprezentândlei taxă pe valoarea adăugată,lei majorări șilei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,lei impozit pe profit,lei majorări și lei penalități de întârziere aferente, ca nemotivată.

4. Declinarea competenței de soluționare pentru capătul de cerere privind contestația formulată de S.C. X S.R.L împotriva Dispoziției de măsuri nr.2011 în favoarea Activității de Inspecție Fiscală Arad.

5. Respingerea contestației formulate de S.C. X S.R.L împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.din.....2011 întocmită de organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad pentru suma de lei reprezentând dobânzi aferente impozitului pe profit, ca neîntemeiată.

6. Desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. ... din.....2011 emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad pentru S.C. X S.R.L, pentru suma delei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele fiscale să recalculeze accesoriile pentru aceeași perioadă, conform actelor normative în vigoare și conform celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.